

תניינא, נפקי חמשין מבועין, ואתמשכן שעורי מאינון מבועין במשיכותא, ואתעבדין תלין, דטלין ומתערביין בקוצין אחרניין. מחללא תליתאה, נפקי אלף אלף אדרין ואקסדראין, ואתמשכן שעורי במשיכותא מפליהו. (מתעברין תלין על תלון ומתערביין בקוצין אהרני) ובגין כה אינון קוצין, תלין על תלין.

ובלהז מישיכון דאתמשכן מחלת חלליין דמווחא דגיגלפתא. וכל אינון נימין וכל אינון קוצאי פליניין וחופיין לסטרא דאודניין. ובגין כה בתיב, (דיאיל ט) היטה אלהי אונז ישמע. ובהאי תלין, פליניין (יא ובהאי תלין) ימינה ישמאלא, נהורא וחשותא, רחמי ודינא. וכל ימינה ישמאלא תלוי בהאי, ולא בעתקא.

בפלגונתא דשערי, אהציזי חד אורחא דקיק, דמתאחדא מההוא ארכא דעתיק יומין. ומזהיא ארכא, אתרפְרִשָּׁן שית מאה ותלייסר ארכין, דאתפלגונ בארחין דפקודו דאוריה. דכתיב, (תהלים כה) כל ארכות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו.

הנא, בכל קוצא וקוצא, מתאחדן אלוף אלף מאירי דיבבא ויללה, דטלין בכל קוצא וקוצא מאינון פקייפין. ימainerון שעיעין מאיריהון. דמתקלא, (ס"א מאיריהון דרחותפה ואיתו מהקלא בעיניהו) בגין כה אית ימינה ואית שמאלא. מצחא דגיגלפתא. אשגחותא דאשגחותא. ולא מתגלייא, בר הווא זמנא, צריכין חייביא לאתפקדא, يولעינה בעובידיהון. ותאנא, כה אתגלייא האי מצחא, אהערו כל מאיריהון דדינא, וכל עלמא בדינא אתמסר. (דף קל"ו ע"ב) בר היהיא שעטה, כה סליקו צלוטהון דישראאל לקמי עתיק יומין, ובאי לרחמא על בני, גלי מצחא דרעוא דרעווין, ונחריד בהאי דזעיר אfin, ואשתכיך דינא.

בהאי מצחא, נפיק חד שערא, דמתפשט ביה ממוחא דאפיק חמשין תרעין. וכד אתפשט, אהעביד מצחא דאשגחותא, להיביב עולם, לאינון דלא מהפספי בעובידיהון. הדא הוא דכתיב, (ירמיה ו) ומצח אשה זונה היה לך מאנת הצלם.

ויתנא, שערא לא קאים בהאי אחר דמצחא, בגין דאתגלייא לאינון דחציפין בחובייה. ושעתא דמפעדר קדשא בריך הויא לאשטעשא עם צדיקיא, נהירין אנפוהי דעתיק יומין, באגפו דזעיר אfin, ומתגלייא מצחיה, ונחריד להאי מצחא, ובדין אהקרוי עת רצון. וכל שעטה ושבטה דдинא תלוי, בהאי מצחא דזעיר אfin אהגלייא, אתגלייא מצחא דעתיקא דעתקין, ואשתכיך דינא, ולא אתעביד.

הנא, האי מצחא, אתפשט במאנן אלוף סומקי דטומקי, דאתאחדן ביה,